

Tajny klub europejskiej finansjery

14 lutego 2024

Pod koniec października ponad 40 najpotężniejszych europejskich bankierów zebrało się w pałacowym hotelu Dolder Grand z widokiem na Zurych, aby przez trzy dni dyskutować o stanie swojej branży.

Uczestnicy mieli okazję przepytwać szwajcarską minister finansów Karin Keller-Sutter i prezesa banku centralnego Thomasa Jordana, nieco ponad sześć miesięcy po tym, jak para ta odegrała kluczową rolę w ratowaniu Credit Suisse przez jego rywala UBS. Rozmowy, które nie zostały ujawnione publicznie, zostały zorganizowane przez tę bardzo wpływową organizację, której istnienie jest ledwo znane poza jej wąskim gronem członków.

Institut International d'Etudes Bancaires to najbardziej ekskluzywny i tajny klub networkingowy europejskiej finansjery, w którym szefowie banków ocierają się o gości – od prezydentów i premierów po członków rodzin królewskich i bankierów centralnych. „To nie jest jak Davos, gdzie każdy może kupić sobie wejście” – powiedział gazecie „Financial Times” jeden z wieloletnich członków. „To jest naprawdę ekskluzywne miejsce”.

Podczas gdy IIEB został utworzony w celu wspierania bliższych więzi między bankami w czasach napięć geopolitycznych i wyzwań dla stabilności finansowej w całej Europie, jego tajne, wystawne spotkania mogą wyglądać na niezgodne z nowoczesnymi oczekiwaniami dotyczącymi przejrzystości. Od 73 lat, dwa razy w roku IIEB gromadzi szefów największych europejskich banków w luksusowych hotelach i pałacach królewskich na całym kontynencie, aby omówić delikatne tematy, takie jak transakcje fuzji i przejęć oraz kształtowanie globalnej polityki.

Grupa nie ma strony internetowej, a jej skład, porządek obrad i protokoły nie są podawane do wiadomości publicznej. Członkom odradza się dzielenie się szczegółami dyskusji, jak powiedziało FT kilku z nich pod warunkiem zachowania anonimowości.

Oprócz tego, że IIEB jest forum wymiany pomysłów między najbardziej powiązаныmi finansistami w Europie, jest to elitarny klub towarzyski, w którym przez trzy dni bankierzy uczestniczą w uroczystych kolacjach, prywatnych wycieczkach po zabytkach i ekskluzywnych zakupach.

Podczas gdy europejscy pożyczkodawcy znajdują się pod presją, aby poprawić swoje słabe wyceny – w ostatnich latach pozostając daleko w tyle za swoimi amerykańskimi rywalami pod względem rentowności – oraz gdy kontynent przygotowuje się do długo zapowiadanej fali transakcji transgranicznych, IIEB wkracza w jeden z najważniejszych okresów od czasu jego powstania po drugiej wojnie światowej.

IIEB został założony w Paryżu w 1950 roku przez szefów czterech pożyczkodawców z całego kontynentu – Credit Industriel et Commercial, Union Bank of Switzerland, Societe Generale de Belgique i Amsterdamsche Bank – w celu prowadzenia regularnych dyskusji na najwyższym szczeblu na temat rozwoju sektora bankowego, a także gospodarki i systemu monetarnego. Była to część szeregu instytucji transgranicznych utworzonych w tym okresie w celu zacieśnienia więzi między organizacjami z krajów, które niedawno toczyły ze sobą wojnę.

Początkowym celem IIEB była poprawa międzynarodowych przepływów kapitałowych i zwalczanie kontroli walutowych w obliczu zwiększonej ingerencji rządów krajowych w system finansowy. Szefowie 30 europejskich banków zebrali się na pierwszym spotkaniu w Paryżu w kwietniu 1951 roku. Brytyjskie banki nie wzięły w nim udziału, ponieważ Bank Anglii początkowo zablokował ich członkostwo.

Ilaria Pasotti, badaczka, która przestudiowała wczesne archiwa organizacji, powiedziała, że omawiane tematy odzwierciedlały obawy europejskich bankierów w drugiej połowie XX wieku. Podczas gdy w latach 1950. wiele dyskutowano na temat tworzenia spółek zależnych w byłych koloniach, w latach 1960. zwrócono uwagę na międzynarodową rolę dolara, problemy z systemem stałych kursów walutowych z Bretton Woods i groźbę przejęcia europejskich banków przez Amerykanów.

Pod koniec wieku rozmowy IIEB dotyczyły w większym stopniu wpływu euro, rosnącego rynku instrumentów pochodnych i transakcji fuzji i przejęć między dużymi bankami. „W archiwach znajduje się tylko niewielka liczba zdjęć ze spotkań, które pochodzą głównie z kolacji, wieczorów koktajlowych oraz wizyt w muzeach i pałacach” – powiedziała Pasotti. „To podkreśla poufny charakter spotkań”.

W archiwach włoskiego pożyczkodawcy Intesa Sanpaolo znajduje się zaledwie 18 fotografii z wczesnych lat działalności IIEB.

Pragnienie klubu zachowania tajemnicy sprawia, że niektórzy członkowie są wrażliwi na to, że z zewnątrz jest on postrzegany jako kartel. Podkreślają oni, że banki nadal są komercyjnymi konkurentami. Pomimo dużego znaczenia omawianych kwestii, w ciągu ponad 70 lat działalności IIEB, jego działania były w niewielkim stopniu nagłaśniane przez prasę, z wyjątkiem jednego spotkania w maju 2010 roku.

Banki goszczące spotkania IIEB muszą opłacić zakwaterowanie i wydatki na rozrywki, podczas gdy pracodawcy uczestników pokrywają koszty podróży.

Integralną częścią spotkań są goście wysokiego szczebla. W roku 2000 i 2009 grupa była goszczona przez księcia Andrzeja, najpierw w St. James's Palace, a następnie w Buckingham Palace.

Na pierwszym spotkaniu IIEB w Rosji, w Petersburgu w 2013 roku, przemawiał były prezydent Dmitrij Miedwiediew, podczas

gdy klub powitał Recepa Tayyipa Erdogana, obecnie prezydenta Turcji, na spotkaniu w Stambule, kiedy był on jeszcze premierem kraju. Na rzadkim publicznym zdjęciu z konferencji IIEB, prezydent Włoch Sergio Mattarella przemawia do zebranych dyrektorów banków, w tym Sergio Ermottiego z UBS i byłego szefa Lloyds Banking Group – Antonio Horty Osorio, zgromadzonych w Pałacu Kwirynalskim w Rzymie w 2015 roku.

Omawiane są jednak nie tylko sprawy bankowe. Jeden z członków przypomniał sobie telefon od Eddy'ego Wautersa, wieloletniego sekretarza generalnego IIEB, który był prezesem KBC Bank. Wauters był byłym zawodowym piłkarzem, który reprezentował Belgię i zaprzyjaźnił się z Marilyn Monroe podczas gry w USA w latach 50-tych. Następnie został menedżerem, a później prezesem klubu piłkarskiego Royal Antwerp. Wauters dzwonił, ponieważ Royal Antwerp negocjował sprzedaż zawodnika do klubu w ojczystym kraju prezesa banku i chciał wiedzieć, czy klub kupujący ma jakiegokolwiek trudności finansowe i czy jest prawdopodobne, że zapłaci uzgodnioną opłatę w całości.

Według dyrektora generalnego dochodzenie wykazało, że IIEB spełnia swoje główne cele. „To bardzo wyjątkowa organizacja”, powiedzieli. „Chodzi o wymianę informacji i promowanie przyjaźni między dyrektorami generalnymi”.

Zdjęcie: Institut International d'Etudes Bancaires

Źródło zagraniczne: AFR.com

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com